

Asociația Creștină Sabina Wurmbrand
Căsuța Poștală 12, OP 74
București, 062580, România
Email: apel@asociatiacrestinasabinawurmbrand.ro ;
Pagina Web: asociatiacrestinasabinawurmbrand.ro

Martie 2018

" A intrat iarăși în odaia de judecată și a zis lui Iisus: "De unde ești Tu?" **Dar Isus nu i-a dat niciun raspuns.**

"Pilat I-a zis: "Mie nu-mi vorbești?"
(Ioan 19:9-10)

Pastorul Richard Wurmbrand a suferit 14 ani în închisorile comuniste din România. Soția sa, Sabina, a fost deasemeni închisă pentru credința sa în Hristos aproape trei ani, în aceleași închisori

Dintr-o meditație biblică nepublicată a pastorului Richard Wurmbrand:
De ce Pilat nu a primit nici un răspuns de la Iisus?

Ucenicii lui Iisus trebuie să se fi minunat foarte tare. Probabil că s-au întrebat despre atitudinea Lui față de Pilat. Iisus putea vorbi ca nimeni altul. În cuvintele Lui era o putere atât de convingătoare. De multe ori, dușmanii lui, fariseii, saducheii, au încercat să-L încurce cu diferite întrebări. Nu au reușit niciodată. Isus a avut întotdeauna răspunsul corect. Și acum, Iisus se afla în fața lui Pilat. Ucenicii erau siguri că Isus se va putea apăra pe Sine Însuși. Putea găsi cuvintele potrivite pentru a deschide inima lui Pilat. Putea face un miracol înaintea ochilor lui Pilat și astfel să-l convingă. Cum de Iisus a fost aproape tăcut înaintea lui Pilat?

A fost tăcut pentru că în acea zi, conform obiceiului roman, un deținut trebuia eliberat. Și poporul a avut de ales să-L elibereze pe Iisus sau pe un hoț cu numele Baraba. Iisus nu a simțit că ar trebui eliberat și că Baraba ar trebui răstignit. El a preferat să-și piardă viața pentru ca Baraba să poată merge la mama și la soția lui. Iisus îi iubește pe păcătoși. Aceasta este bucuria noastră. Toți oamenii sunt păcătoși. Și Iisus a preferat să moară pentru ca păcătosul, Baraba, să fie liber.

Baraba, în limba ebraică, în limba evreilor, înseamnă "fiul tatălui". Deci, înaintea lui Pilat au apărut doi fii ai Tatălui. Iisus era deasemeni un Baraba. Și Baraba era fiu al tatălui. Și Isus a crezut că este mai bine să moară El, ca Fiul bun al Tatălui, decât fiul cel rău al tatălui. El a dorit să-și sacrifice viața pentru păcătoși.

Creștinii sunt conștienți că sunt păcătoși ierțați. Eu și alți creștini am suferit mulți ani în închisorile comuniste. În aceste închisori, creștinii au fost bătuți, torturați cu sălbăcie. Cu toate acestea, au existat cazuri în care creștinii fiind insultați și bătuți, au căzut în genunchi și s-au înclinat în fața polițistului comunist și atunci comuniștii au întrebat: "De ce te pleci înaintea mea?" Creștinul i-a răspuns:

“Acum două mii de ani a existat un ofițer de poliție care i-a bătut pe creștini. Numele lui era Saul din Tars. El a persecutat creștinii, era gata să-i omoare. Dar el fusese ales de Dumnezeu, și încă nu știa că a fost ales de Iisus Hristos. El era viitorul apostol Pavel. Un ou nu știe că s-ar putea transforma într-o găină. Și există mulți necredincioși și există mulți tortionari ai creștinilor, care nu știu că sunt viitori copiii ai lui Dumnezeu. Iar creștinul a explicat: "M-am înclinat înaintea ta, pentru că văd în tine un viitor apostol. Văd în tine probabil un viitor martir al lui Hristos, după cum Sfântul Pavel a devenit martir.

Pilat din Pont, a fost un rob al mulțimii care striga. Ar fi vrut să-l elibereze pe Isus, dar nu avea curajul. A văzut atâtea sute de strigăte: "Baraba liber! Eliberați-l pe Baraba!" încât a cedat. Când ai în inima ta pe Hristos, nu mai ești robul nimănui. Adevărul te eliberează. Câteodată, un ofițer comunist venea la noi și ne spunea: "Negăți-l pe Hristos și veți fi liberi!" Și creștinii răspundeau: "Dar eu sunt liber!" "Cum sunteți liberi? Sunteți în această celulă de închisoare, cu lanțuri în jurul mâinilor și picioarelor!" "Și creștinul a răspuns liniștit:" Poți să ai cea mai frumoasă uniformă cu epoleți, dar dacă ești rob al păcatelor tale și al pasiunilor tale, dacă vrei să ai mai multe stele pe epoletul dvs., atunci sunteți prizonier, chiar dacă sunteți căpitan. Dacă inima este curățată prin sângele lui Iisus, dacă ești copil al lui Dumnezeu, atunci ești liber chiar și atunci când stai în închisoare, cu lanțuri. Dacă vrei să strigi la noi, poți să strigi iar eu pot să cânt. "

Un creștin a fost arestat și dus în fața interogatorului său comunist. Și primele cuvinte ale creștinului au fost: "Pe mine nu mă puteți cumpăra și nu mă puteți speria. Ce aveți să-mi spuneți?" Căpitanul comunist s-a mirat: "De ce nu poți fi cumpărat? Cum de nu poți fi înspăimântat? Noi ateii credem că oamenii sunt mișcați numai de recompensă sau pedeapsă. Trebuie să înțeleg asta!

"De exemplu, Iuda Iscarioteanul părea să fi fost prost. S-a vândut pentru treizeci de arginți. Ar fi putut avea trei sute sau trei mii. Preoții din templu nu au plătit banii din buzunarul lor. Dacă Iuda ar fi cerut mai mult, ar fi primit mai mult. Este o zicală cunoscută că fiecare are un preț. Care este pretul tau? Vrem să te cumpărăm. Suntem puterea în stat. Te putem elibera. Putem vedea că ar trebui să ai un apartament frumos și locuri de muncă bune. Putem vedea că toți copiii dvs. Vor avea unde să studieze. Și dacă vrei să fii creștin, ești liber, poți fi creștin. Doar o dată la două săptămâni, vino și întâlnește-te cu unul dintre noi și spuneți-ne secretele bisericii. În cazul în care tipăriți în secret Biblia, care sunt liderii și unde se întâlnesc. Fii informatorul nostru. Fii Iuda. Și vă dăm tot ce vă place. Spune-mi, care este prețul tău?

Acest creștin a răspuns: "Căpitane, îmi place această propunere. De asemenea, am o înclinație spre afaceri. M-am vândut deja o dată. M-am vândut lui Isus Hristos. El m-a plătit cu sânge, cu sudoare și lacrimi. El a suferit pentru mine cum nici o altă ființă nu a suferit vreodată pe pământ. El mi-a dat iertare pentru toate păcatele mele, pace și bucurie în inima mea, un înger păzitor și un paradis minunat. Nimeni nu poate descrie cât de splendid este acest paradis. Dar, căpitane, mintea mea a rămas deschisă. Sunt pregătit să mă vând altcuiva. Poți, căpitane, să-mi dai un preț mai mare decât cel al lui Iisus? Îmi poți da mai mult decât un paradis? Îmi poți da mai mult decât viața veșnică? Îmi poți da mai mult decât iertarea păcatelor și decât pacea din inima mea? Îmi poți da mai mult decât o fericire neîncetată? Căpitane, vreau să mă vând. Dar, spune-mi, ai o ofertă mai bună? Cât despre a fi speriați, noi creștinii credem Biblia care scrie: "Sfințiți însă pe Domnul oștirilor. De El sa vă temeți și să vă înfricoșați." (Isaia 8:13) Căpitanul comunist a plecat în tăcere.

Prin tăcerea Sa, Isus, în acea zi, l-a ajutat pe tâlharul Baraba să fie eliberat. Creștinii sunt păcătoși iertați și eliberați prin jertfa lui Isus pe cruce.

Închisoarea comunistă Jilava.
Intrarea spre celulele subterane.

Celulă cu paturi suprapuse, fără saltele, pe care deținuții erau obligați să doarmă. Soba, doar de décor, niciodată încălzită în nopțile geroase de iarnă

Fotografie a pastorului Richard Wurmbrand în timpul detenției la Jilava

Darurile voastre ne-au permis să ajutăm financiar orfelinatul Agape din Pașcani, România, un orfelinat fondat de părinții mei, Richard și Sabina Wurmbbrand; Liceul Richard Wurmbbrand în Iași, România și mulți creștini vârstnici (între 70 și 100 ani), care au petrecut ani în închisorile comuniste din Europa de Est datorită mărturiei lor creștine. Unii dintre ei au fost ținuti în celule comune împreună cu părinții mei. Urmatoarele fotografii spun tot. Mulțumim pentru rugăciunile și cadourile voastre. Mihai Wurmbbrand.

“Religia curată și neîntinată înaintea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, este să cercetăm pe orfani și pe văduve în necazurile lor și să ne păstrăm neîntinați de lume.” (Epistola Apostolului Iacob 1:27)

6 luni izolată într-o cameră în care se tipărea clandestin

Creștini ajutați cu darurile voastre! Mărturia sorei Galina Ivanovna Iudintseva

“M-am născut în 1938 și acum, la 80 de ani, mă simt bine și fac, în biserica pe care o iubesc atât de mult, tot ce este în puterea mea. În timpul erei sovietice, eram parte din biserica subterană. Această biserică a fost foarte persecutată pentru că nu am acceptat interferența statului în viața bisericii. În timpul perioadei sovietice, în Moscova exista o tipografie oficială, astfel încât statul sovietic se putea preface de față, editând cantități extrem de mici din unele literaturi creștine. În scopuri de propagandă, autoritățile comuniste au dorit să arate în afara Uniunii Sovietice că există o anumită libertate de cult.

Toate bisericile aveau o mare lipsă de Biblii și alte literaturi creștine. Prin urmare, liderii bisericii creștine rusești au organizat o tipografie clandestină. Am avut o dorință intensă să fac parte din această lucrare bisericească. Am participat cu mare bucurie și m-am implicat pe deplin, deși știam că eram în pericol de a face închisoare. Am crezut că pentru Dumnezeu și pentru biserică sacrificiul din partea mea a meritat foarte mult. Lucrul era foarte greu.

Locuiam în camere închise pentru perioade de 5 - 6 luni. Nu am putut ieși din casă în timpul zilei, pentru a nu ridica suspiciuni vecinilor cu privire la câte persoane locuiau în casă. Am putea ieși puțin în câteva nopți întunecate. Preparatele utilizate pentru imprimare erau foarte toxice. Conțineau plumb și zinc. Camerele în care lucram nu aveau ventilație. Lucrarea a implicat 5 - 6 persoane. În perioada de 5-6 luni, am putut tipări aproximativ 10.000-12.000 de exemplare ale Noului Testament. În ciuda măsurilor noastre de precauție, în vara anului 1980, am fost toți arestați și condamnați la diferite perioade de detenție. Am fost condamnată la 3 ani de închisoare. În timpul anchetei ni s-a spus că, în schimbul lăsării libere, ar trebui să dezvăluim tot ce știm despre editura clandestină "Khrestianin (Creștinul)". Nici unul dintre noi care am participat, nu am trădat această activitate creștină ilegală. Am petrecut cei trei ani de închisoare într-una dintre închisorile din Siberia, în regiunea Sverdlovsk. Am fost eliberată din închisoare în 1983. Și acum sunt foarte recunoscătoare lui Dumnezeu pentru ceea ce a făcut în viața mea.

Doresc ca Domnul să vă binecuvânteze în lucrarea pe care o faceți! Sora voastră Galina”

Asociația Creștina Sabina Wurmbbrand este o asociație non-profit definitivă prin hotărârea Judecătoriei Sectorului 6 din 11.12.2015 în dosarul 31699/303/15, înscrisă în Registrul Asociațiilor și Fundațiilor la numărul 108 din 11.12.2015.

“Creștinismul va fi stârplit! Vă vom arăta până în 1980, la televiziunea sovietică, ultimul creștin care va mai exista.”

Nikita Hrushcirov (Conducător al Uniunii Sovietice)

**Creștini ajutați cu darurile voastre
Mărturia sorei Dina Vladimirovan Fadeeva**

“M-am născut în 1961, într-o familie de credincioși bapțiști. Liderul de stat sovietic la acea vreme era Nikita Hrușcirov. Un dictator ateu represiv, care a anunțat că, dacă va mai exista vreun creștin până în 1980 în Uniunea Sovietică comunistă, acest creștin va fi arătat la televizor precum o piesă veche de muzeu.

Vremea a trecut, anii 1980 s-au dus demult, iar creștinii din fosta Uniune Sovietică s-au înmulțit ca număr, în ciuda falselor predicții ale liderului sovietic. În timpul comunismului, autoritățile sovietice au făcut totul pentru ca viața creștină să devină inexistentă. Copiii creștini au fost batjocoriti în școli, au fost agresați și nu li s-a permis să fie promovați în nici un fel. Prin urmare, biserica subterană din care făceam parte, acorda o atenție deosebită educării copiilor într-un mod creștin de viață. Am avut ore de școală duminicală, un cor de copii, toate aceste activități interzise de statul comunist. Încurajarea acestora a fost calificată de statul sovietic drept o crimă gravă. Cei implicați în această activitate bisericească au avut de îndurat mulți ani de închisoare. Deși eram foarte conștientă de riscurile cu care eram confruntată, am fost solicitată de către conducerea bisericii să fiu profesoară la școala duminicală și am acceptat-o cu bucurie. După ce am activat în această biserică timp de 3 ani, am fost arestată în 1983, când aveam doar 22 de ani. Interogatoriile au durat 3 luni, iar apoi am fost condamnată într-un proces-mascaradă, la 3 ani de închisoare. În timpul percheziționării casei, KGB (poliția secretă sovietică) a găsit reviste publicate de editura clandestină "Khrestianin" (Creștinul). Am fost acuzată de participarea la tipărirea și distribuirea ilegală a materialelor, "subminând sistemul social și politic sovietic". Precum multor creștini care au fost condamnați doar pentru credința lor în Dumnezeu, mi s-a cerut să colaborez cu poliția, KGB-ul sovietic. Dacă aș fi acceptat să fiu informator secret, KGB mi-ar fi oferit multe stimulente. Puteam continua studiile într-o instituție de învățământ superior. Le-am refuzat toate propunerile. Am ales mai degrabă să sufăr cu poporul lui Dumnezeu și am fost eliberată în 1986. Chiar și după căderea Uniunii Sovietice, persecuția continuă în părți ale Rusiei și în fostele state sovietice, cum ar fi Kazahstan, Uzbekistan, Kârgâzstan, Tadjikistan, Turkmenistan și Azerbaidjan.

Dumnezeu mi-a dat o familie frumoasă. Noi, creștinii, avem o promisiune: Domnul nostru a spus: "Voi zidi Biserica Mea, și porțile Locuinței Morților nu o vor birui". Noi toți avem încredere în promisiunea Lui. Vă doresc să trăiți cu credință și speranță în Dumnezeu. Dumnezeu să vă binecuvanteze! Dina”

Datorită legilor fiscale din România ajutorul trebuie trimis prin organizația non-profit locală Asociația Creștină Sabina Wurmband. Un număr mare de creștini au suferit persecuții sub comunism în Europa de Est. Toți au îndurat mulți ani de închisoare. Prin darurile voastre puteți participa la ajutorarea a sute de asemenea martiri ai credinței. Informații bancare pe adresa de internet: <http://asociatiacrestinasabinawurmband.ro>.

**Fiul creștin sfidează tribunalul comunist!
Creștini ajutați cu darurile voastre
Mărturia pastorului Muhin Alexandru Simeonovich**

"Eu, Muhin Alexandru Simeonovici, m-am născut în 1931. Anii 1970 au fost ani de încercări mari sub comunism și persecuții pentru Biserică și credincioși. Toate puterile Celui Rău au coborât asupra Bisericii. Sistemul ateist sovietic lupta cu mare violență împotriva creștinilor. KGB-ul (poliția secretă sovietică) nu și-a dat seama că luptă împotriva lui Dumnezeu și că nu aveau nici o șansă să câștige. Mi-am amintit cuvintele lui Gamaliel, din cartea biblică Faptele Apostolilor (Faptele Apostolilor 5: 34-39), care s-au adresat Consiliului Templului Evreiesc și le-a spus liderilor politici ai acelor vremuri: "Barbați israeliți, luați seama bine ce aveți de gând să faceți oamenilor acestora... căci dacă încercarea sau lucrarea aceasta este de la oameni, se va nimici; dar dacă este de la Dumnezeu, n-o veți putea nimici. Să nu va pomeniți că luptați împotriva lui Dumnezeu."

Fiind hirotoniți ca slujitori, noi pastorii ne-am aflat în această primă linie a luptei. Mă așteptam să fiu arestat și condamnat. Mi s-a spus asta când am fost chemat și am avut discuții cu ofițerul oficial KGB pentru culte religioase. În cele din urmă, am fost închis, deoarece nu am cedat imediat cerințelor comuniste, și autoritățile polițienești mi-au prezentat alternativele: fie accept regulile autorităților de supraveghere brutală a bisericii și voi fi eliberat, dacă nu, atunci mă duceam direct în închisoare. Fără nici o ezitare, am ales a doua opțiune.

(Continuarea coloanei din stânga)

Procesul împotriva mea a fost pornit și am fost condamnat la cinci ani de închisoare cu regim obișnuit. Am petrecut cinci ani într-o închisoare din orașul Navoiy, în partea sud-vestică a Uzbekistanului, la acea vreme, parte a Uniunii Sovietice.

În timpul procesului, înainte de pronunțarea sentinței, mi-au fost îngăduite câteva cuvinte în apărarea mea. Am vorbit pe scurt, exprimând un singur gând: "Chiar dacă aș fi rupt în bucăți, n-aș renunța niciodată la credința în Dumnezeu". Când am rostit aceste cuvinte, fiul meu, care era în sala de judecată, a aruncat un buchet mare de flori în direcția mea și a strigat cu voce tare: "Locul meu în lucrarea lui Dumnezeu va fi ocupat de fiii mei". Am fost profund încurajat, auzind strigătul puternic al fiului meu. Judecătorul, atunci când a auzit aceste cuvinte, a poruncit ofițerilor de poliție care mă păzeau să mă dea împreună cu publicul afară din sala de judecată. Zece ani după ce am fost eliberat în 1976, am fost condamnat din nou în noiembrie 1986 la încă cinci ani de închisoare cu regim strict. În același timp, în conformitate cu această condamnare severă, toate lucrurile mele trebuiau confiscate în beneficiul statului. Am scris o cerere către stat să nu li se permită să-mi ia puținele bunuri materiale. Cu toate acestea, autoritățile au venit la locul unde locuiam. Poliția nu a găsit nimic valoros pe care să-l poată lua, așa că au plecat cu mâinile goale. Am fost închis pentru doar 3 luni de data aceasta, datorită reformelor lui Mihail Gorbaciov și căderii Uniunii Sovietice. Mulțumesc lui Dumnezeu pentru anii vieții pe care El mi i-a oferit, deoarece am ajuns deja la 87. Vă mulțumesc pentru munca pe care o faceți pentru noi. Dumnezeu să vă binecuvânteze!"

Pastorul baptist Muhin Alexander

8 Ani închisoare pentru vina de a fi creștin Creștini ajutați cu darurile voastre

“Eu, Polushin Leonid Nikolaevich m-am născut în 1938. La vârsta de 30 de ani am fost hirotont ca pastor în biserica din Maykop, regiunea Krasnodar, Uniunea Sovietică. Am fost arestat la 10 septembrie 1973 și condamnat la 5 ani de închisoare de către Tribunalul orașului Maykop. Iată cum s-a întâmplat: slujisem ca pastor în biserică și în casa în care locuiam, a avut loc o percheziție totală, după care, toate literatura creștină, Biblia, Noul Testament, Cântecel Sionului și așa mai departe au fost confiscate. Aveam 5 copii, cel mai în vârstă fiind de 9 ani și cel mai mic, 2. Copiii au fost extrem de speriați de felul în care s-au comportat agenții KGB. Copiii au început să țipe și să strige, dar nimeni nu le-a dat nici o atenție. Când au terminat căutarea, au luat toată literatura cu ei și au plecat. Poliția a venit din nou după câteva zile, în jurul orei 10:00 seara și ne-au luat mașina mea care era veche. Mi-au cerut să merg cu ei la secția de poliție pentru o discuție de 15 minute. Din nou, copiii s-au speriat de strigătele agenților KGB. Mi-am luat la revedere de la familie și am mers la poliție împreună cu ei. Acolo, mi-au spus ceea ce mă așteptam deja să aud, am fost arestat. Apoi am fost condamnat la 5 ani de închisoare. În timpul detenției mele, autoritățile comuniste au amenințat că dacă nu sunt de acord cu ei să devin informator, nu-mi voi mai vedea niciodată familia.

Un maior KGB m-a amenințat că el însuși mă va ucide și nimeni nu va ști ce s-a întâmplat cu mine. Numai Dumnezeu m-a protejat și am scăpat cu viață. În timpul interogatoriilor am fost batjocorit din nou și din nou. —>

(Continuare din coloana stângă)

Râdeau de mine pentru că eram un creștin evlavios. După ce am fost condamnat, am petrecut 5 ani într-o închisoare cu regim comun. După ce am terminat 5 ani de închisoare, am fost arestat a doua oară în noiembrie 1980, în timp ce locuiam în Ucraina, regiunea Voroshilovgrad, la acea vreme parte a Uniunii Sovietice. Biserica nu avea o casă de rugăciune. Credincioșii creștini s-au adunat în casa mea. De câteva ori am fost vizitat de poliție și am fost amendat cu 50 de ruble (pentru comparație, salariul lunar al unei asistente medicale era de 90 de ruble). După ce am plătit astfel de amenzi de mai multe ori, am fost arestat din nou. Am fost învinuit pentru încălcarea ordinii publice prin adunarea creștină din casa mea. Am fost condamnat la 3 ani de închisoare cu regim strict. Acești 3 ani, i-am petrecut în închisoare din Lviv, Republica Socialistă Sovietică Ucraina. a. M-am îmbolnăvit foarte rău în această închisoare. Autoritățile comuniste nu mi-au dat medicamente sau vreun tratament. Am reușit să strecor o scrisoare către soția mea, spunându-i despre starea mea critică. Mi s-a dat ajutor doar după ce soția mea a alertat niște oficialități înalte din orașul Kiev. Familia mea a petrecut zile lungi în post și rugăciune pentru mine. Mulțumim lui Dumnezeu pentru că a ascultat aceste rugăciuni. Acum sunt foarte recunoscător lui Dumnezeu pentru calea îngustă, dar minunată pe care ne-a condus. Fie ca Domnul Dumnezeu să fie cu voi toți!

Полушин Леонтий Николаевич 17. 07. 1938 г. Справка № 067779
Судим по статье 142 ч. 2. 227 ч. 1, 40 УК РСФСР к 5 годам с
конфискацией а/ машины Москвич 407

10 сентября 1973 г. по 8 сентября 1977, условно по указу РВС СССР
8. 2. 77 на неотбытый срок 1 г. 2 месяца краснодарский край Приморо-
Ахтарского район, учреждение УО 68/12, за религиозные убеждения.

Справка № 083851 Учреждение ВЛ 315/30 г. Львов. Осужден
Ворошиловградским
областным судом по ст. 138 ч. 2, ст. 187 ч. 1, 42 УК УССР на 3 года
лишения свободы за религиозные убеждения.

Освобожден 1 сентября 1983 Г.

**Mai sus, extras în rusește din arhiva închisorii despre
fratele Polushin. Se arată:**

“închis pentru credință religioasă.”

Traducere:

"Polushin Leonty Nikolaevich 17. 07. 1938 Referința nr. 067779, Condamnat în conformitate cu Articolul 142, partea 2, 227, partea 1, 40 din Codul penal al RSFSR la 5 ani cu confiscarea unei mașini Moskvich 407, 10 septembrie, 1973 până la 8 septembrie 1977, în mod condiționat, conform decretului Consiliului Militar Revoluționar al URSS 8. 2. 77 pentru un termen neexpirat de 1 an 2 luni regiunea Krasnodar Teritoriul Primoro-Akhtarsky, stabilită prin UO 68/12, **“pentru credința religioasă.”**

Nr. De referință 083851, stabilită prin HVL 315/30, Lviv. A fost condamnat de Curtea Regională Voroshilovgrad în temeiul art. 138 p. 2, art. 187 partea 1, 42 din Codul penal al SSR Ucrainean pentru 3 ani închisoare **“pentru credință religioasă.”** A fost eliberat pe 1 septembrie 1983.